

Minä jouluisin unia nään

Sävellys: Erkki Rajamäki

Sanat: Päivikki Juvakoski-Heino

Minä jouluisin unia nään

Tummuu ilta, on yö valoton, hetki kaunein se kuitenkin on,
hetki lämmin ja rakas se niin, meidät vie joulun tunnelmiin.
Aattoiltana kynttilät loistaa, tähtein valon ne sieluumme toistaa,
tummuu ilta on yö valoton, hetki kaunein se kuitenkin on.
Minä jouluisin unia nään, tarinoita jo lumen ja jään,
menneisyyteen ne kauas mun vie, lapsuusjoulu taas luonani lie,
minä jouluisin unia nään, siniseen kun mä jään hämärään,
silloin luokseni kaiken sen saan, joulut nuo, joita jäin kaipaamaan.
Tummuu ilta, on yö valoton, hetki kaunein se kuitenkin on,
hetki lämmin ja rakas se niin, meidät vie joulun tunnelmiin.
Aattoiltana kynttilät loistaa, tähtein valon ne sieluumme toistaa,
tummuu ilta, on yö valoton, hetki kaunein se kuitenkin on.

Nukkuu unta jo yö sanaton, hetki laulun se kuitenkin on,
hetkiherkin ja paras se niin, meidät vie joulun tunnelmiin.
Joulurauha se syömmehet voittaa, toiveen säveltä sieluumme soittaa,
nukkuu unta jo yö sanaton, hetki laulun se kuitenkin on.
Minä jouluisin unia nään, tarinoita jo lumen ja jään,
menneisyyteen ne kauas mun vie, lapsuusjoulu taas luonani lie,
minä jouluisin unia nään, siniseen kun mä jään hämärään,
silloin luokseni kaiken sen saan, joulut nuo, joita jäin kaipaamaan.
Tummuu ilta, on yö valoton, hetki kaunein se kuitenkin on,
hetki lämmin ja rakas se niin, meidät vie joulun tunnelmiin.
Aattoiltana kynttilät loistaa, tähtein valon ne sieluumme toistaa,
tummuu ilta, on yö valoton, hetki kaunein se kuitenkin on.

Minä jouluisin unia nään



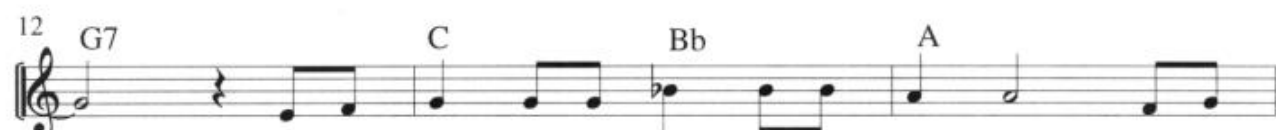
Tum-muu il - ta, on yö va-lo
un - ta jo yö sa-na-



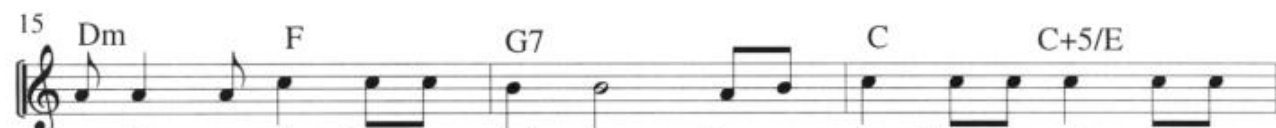
ton, het - ki kau - nein se kui - ten - kin on, het - ki
ton, het - ki lau - lun se kui - ten - kin on, het - ki



läm - min ja ra - kas se niin, mei - dät vie jou - lun tun - nel - miin.
her - kin ja pa - ras se niin, mei - dät vie jou - lun tun - nel - miin.



Aat - to - il - ta - na kynt - ti - lät lois - taa, täh - tein
Jou - lu - rau - ha se syöm - me - het voit - taa, toi - veen



va - lon ne sie - luum - me tois - taa, tum - muu il - ta on yö va - lo -
sä - vel - tä sie - luum - me soit - taa, nuk - kuu un - ta jo yö sa - na -



ton, het - ki kau - nein se kui - ten - kin on. Mi - nä
ton. het - ki lau - lun se kui - ten - kin on.



jou - lui - sin u - ni - a nään, ta - ri - noi - ta jo lu - men ja jään, men - nei -

25 Em7-5 A Dm D7
 syy-teen ne kau -as mun vie, lap-suus-jou-lu taas luo - na-ni lie, mi-nä

29 Gm C F Bb
 jou-lui-sin u-ni-a nään, si-ni-seen kun mä jään hä-mä-rään, sil-loin

33 Em7-5 A Dm F6 1. G7
 luok-senikai-ken sen saan, jou-lut nuo, joi-ta jäin kai-paa-maan. Nuk-kuu

37 2. G7 C Am G Em 3 F
 maan. Tum-muu il-ta, on yö va-lo-ton, het-ki kau-nein se kui-ten-kin

41 G C Am Em Dm F
 on, het-ki läm-min ja ra-kas se niin, mei-dät vie jou-luntun-nel-

45 G7 C Bb A Dm F
 miin. Aat-to-il-ta-na kynt-ti-lät lois-taa, täh-tein va-lon ne sie-luum-me

49 G7 C C+5/E F6 C/G 3 G7 C
 tois-taa, tum-muu il-ta, on yö va-lo-ton, het-ki kau-neinse kui-ten-kin on.